

Голямата разлика, която се наблюдава между двете групи по отношение на този фактор, отново се дължи на много по-високия брой реплики в *група 1*. Разликите в (а) са много малки, но все пак съществуват: интервюиращите в *група 1* говорят не само по-често, но и с по-дълги реплики.

Наблюденията над речта на учителите в двете изследвани групи като цяло се характеризира със съществени различия. Учителите, работещи с ромски деца, са принудени да задават повече въпроси, да правят повече допълнения и разяснения към основния въпрос. Учителите, работещи с български деца, имат по-малко въпроси и почти не се налага да добавят допълнителни пояснения.

Причините за съществените различия в реда на говорене на учителите и съдържащите се в тях изкази се дължат на факта, че ромските деца не владеят добре български език, който е втори за тях (Е2), а българските деца не се нуждаят от допълнителни разяснения за значението на думи и изрази – за тях българският език е роден (Е1).

4.3. Многословност

При отчитане на средния брой думи на изказ *група 2* (български деца) показва също по-високи резултати:

- а) *гр. 1* – $151 \text{ думи} / 490 \text{ изказа} = 3,14$;
гр. 2 – $2164 \text{ думи} / 488 \text{ изказа} = 4,43$.

Ако сравним броя на изказите на децата с броя на изказите на интервюиращия, разликите са още по-фрапиращи: при *група 1* (ромски деца) интервюиращият говори почти колкото децата, докато при *група 2* (български деца) съотношението (3,75) показва много по-висока степен на готовност за сътрудничество от страна на българските деца:

- б) *гр. 1* – $490 \text{ изказа} / 389 \text{ изказа на интервюиращия} = 1,26$;
гр. 2 – $488 \text{ изказа} / 130 \text{ изказа на интервюиращия} = 3,75$.

Първото, което прави впечатление, е 10-процентната разлика при правилните отговори в полза на българчетата:

- гр. 1* – 82,6 % коректни изкази;
гр. 2 – 92,4 % коректни изкази.